ROZHODNUTIE KOMISIE

z 23. júna 2009

o požiadavkách na bezpečnosť, ktoré musia podľa európskych noriem spĺňať osobné hudobné prehrávače v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES

(Text s významom pre EHP)

(2009/490/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov [1], a najmä na jej článok 4 ods. 1 písm. a),

keďže:

(1) Podľa smernice 2001/95/ES majú európske normalizačné orgány zaviesť európske normy. Takéto normy by mali zabezpečiť, aby výrobky spĺňali všeobecnú požiadavku bezpečnosti ustanovenú v smernici.

(2) Podľa smernice 2001/95/ES sa výrobok považuje za bezpečný, pokiaľ ide o riziká a kategórie rizík, na ktoré sa vzťahujú príslušné vnútroštátne normy, ak je v súlade s nezáväznými vnútroštátnymi normami transponujúcimi európske normy.

(3) V závislosti od typu osobného hudobného prehrávača sa na jeho bezpečnosť vzťahuje buď smernica 2001/95/ES, smernica Európskeho parlamentu a Rady 1999/5/ES z 9. marca 1999 o rádiovom zariadení a koncových telekomunikačných zariadeniach a o vzájomnom uznávaní ich zhody [2] alebo smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/95/ES z 12. decembra 2006 o harmonizácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa elektrického zariadenia určeného na používanie v rámci určitých limitov napätia [3]. Na prenosné hudobné prehrávače, v ktorých nie je integrovaná žiadna komunikačná funkcia, sa vzťahuje smernica 2001/95/ES.

(4) Smernica 1999/5/ES a smernica 2006/95/ES odkazujú na európsku harmonizovanú normu EN 60065:2002 Audioprístroje, videoprístroje a podobné elektronické prístroje. Požiadavky na bezpečnosť. Keďže hranica medzi spotrebnou elektronikou a zariadeniami informačných technológií je čoraz nejasnejšia, táto norma má splynúť s normou EN 60950 Zariadenia informačných technológií. Bezpečnosť. Časť 1: Všeobecné požiadavky v novej norme EN 62368.

(5) V súčasnosti sa v normách nepredpisuje žiadna maximálna hranica zvuku ani sa nevyžaduje žiadne špecifické označovanie, pokiaľ ide o emisie hluku. Vyžaduje sa v nich však, aby sa v návode na použitie uvádzalo varovanie o nepriaznivých účinkoch vystavenia používateľa nadmernej hladine zvuku.

(6) Európska komisia požiadala Vedecký výbor pre vznikajúce a novoidentifikované zdravotné riziká (SCENIHR), aby posúdil možné zdravotné riziká, ktoré predstavujú osobné hudobné prehrávače a mobilné telefóny s funkciou prehrávania hudby vzhľadom na ich rozsiahle využívanie a rastúci počet ľudí, ktorí sú sústavne vystavení hladinám zvuku presahujúcim limity na pracovisku (80 decibelov). SCENIHR vo svojom stanovisku [4] skonštatoval, že poslucháči môžu mať problémy so sluchom a iné zdravotné problémy. Poslucháčom hrozí trvalá strata sluchu, najmä ak používajú osobný hudobný prehrávač nastavený na vysokú hlasitosť [presahujúcu 89 dB(A)], a to viac ako 40 hodín týždenne počas minimálne piatich rokov. Takéto spôsoby používania sú teraz dosť bežné, najmä u detí a mladistvých.

(7) Požiadavka na bezpečnosť osobných hudobných prehrávačov by sa mala vypracovať podľa ustanovení článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2001/95/ES s cieľom požiadať normalizačné orgány o vytvorenie normy, ktorou by sa podľa postupu stanoveného v smernici Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998 o postupe pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov [5] predišlo riziku poškodenia sluchu pri vystavení používateľa zvukovým emisiám z takýchto prístrojov. Odkaz na prijatú normu by sa mal uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* v súlade s článkom 4 ods. 2 smernice 2001/95/ES. S cieľom zabezpečiť komplexný a harmonizovaný prístup, ktorý by sa vzťahoval na bezpečnosť všetkých osobných hudobných prehrávačov vrátane mobilných telefónov s funkciou prehrávania hudby, sa má normalizačným orgánom predložiť žiadosť jednotne na základe smernice 2001/95/EC, smernice 1999/5/EC a smernice 2006/95/EC.

[1] Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4.
[2] Ú. v. ES L 91, 7.4.1999, s. 10.
[3] Ú. v. EÚ L 374, 27.12.2006, s. 10.
[4] Stanovisko z 13. októbra 2008 uverejnené na stránke: http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_018.pdf
[5] Ú. v. ES L 204, 21.7.1998, s. 37.

(8) Keď bude norma dostupná a za podmienky, že Komisia sa rozhodne uverejniť odkaz na ňu v *Úradnom vestníku Európskej únie*, osobné hudobné prehrávače navrhnuté a vyrobené v súlade s touto normou sa budú považovať za prehrávače spĺňajúce všeobecnú požiadavku bezpečnosti ustanovenú v smernici 2001/95/ES, pokiaľ ide o požiadavku na bezpečnosť, na ktorú sa norma vzťahuje.

(9) Toto rozhodnutie je v súlade so stanoviskom výboru vytvoreného podľa článku 15 smernice 2001/95/ES,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Účel

Účelom tohto rozhodnutia je ustanoviť požiadavku na bezpečnosť, na základe ktorej Komisia požiada príslušné normalizačné orgány o ustanovenie noriem, ktorými by sa zabezpečilo, že vystavenie zvuku z osobných hudobných prehrávačov nepredstavuje za normálnych podmienok ich používania riziko pre sluch. V požiadavkách na osobné prehrávače sa plne zohľadní stanovisko Vedeckého výboru pre vznikajúce a novoidentifikované zdravotné riziká o možných zdravotných rizikách vystavenia hluku z osobných hudobných prehrávačov a mobilných telefónov s funkciou prehrávania hudby („Potential health risks of exposure to noise from personal music players and mobile phones including a music playing function“).

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto rozhodnutia „osobný hudobný prehrávač“ je prenosný prístroj, na ktorý sa nevzťahuje smernica 1999/5/ES ani smernica 2006/95/EC a ktorý má slúchadlá na hlavu alebo priamo do uší používané na počúvanie zaznamenaného, generovaného alebo vysielaného zvuku.

Článok 3

Požiadavky

1. Na účely článku 4 ods. 1 písm. a) smernice 2001/95/ES sú na bezpečnosť osobných hudobných prehrávačov tieto požiadavky:

Osobné hudobné prehrávače sa navrhujú a vyrábajú takým spôsobom, ktorým sa zabezpečí, že za normálnych podmienok ich používania sú samy osebe bezpečné a nespôsobujú ujmu na sluchu.

2. Požiadavka ustanovená v odseku 1 zahŕňa najmä toto:

1. Vystavenie zvukovým hladinám sa časovo obmedzuje s cieľom vyhnúť sa poškodeniu sluchu. Pri 80 dB(A) sa dĺžka vystavenia obmedzuje na 40 hodín týždenne, zatiaľ čo pri 89 dB(A) sa táto dĺžka obmedzuje na 5 hodín týždenne. Pri iných hladinách vystavenia sa uplatňuje lineárna intrapolácia a extrapolácia. Zohľadňuje sa dynamické rozpätie zvuku a rozumne predvídateľné používanie výrobkov.

2. Na osobných hudobných prehrávačoch sa nachádza varovanie o rizikách spojených s používaním prístroja a spôsoboch, ako sa im vyhnúť, ako aj informácie pre používateľov v prípade, že ich vystavenie zvuku predstavuje riziko poškodenia sluchu.

V Bruseli 23. júna 2009

Za Komisiu

Meglena KUNEVA

členka Komisie